

ПЧЕЛИ И СЪРШЕЛИ
ЛАФОНТЕН
Подробен преразказ

Стършелите откриха в един храст няколко пити хубав мед.

- Ех, че сладко и вкусно нещо! – каза с възторг един от тях, като си смучеше крачето, което беше потопил в меда. – Хайде, братчета, да си присвоим тази вкусна храна! А ако дойде някой да си я иска, ще кажем, че е наша.

От небето се спусна гъст златист облак пчели, които се връщаха в къщичките си, след като бяха кацали върху стотици цветя.

- Махайте се веднага от нашите пити! – извика разгневена пчелата майка, когато забеляза натрапниците.

- И дума да не става! – отвърнаха стършелите. – Питите са наши.

Тогавя всички отидоха при осата, която минаваше в околностите за строг и справедлив съдия.

Като чу как стоят работите, осата погледна най-напред към пчелите, а след това към стършелите. На кого да даде правото? Самият съдия беше видял малко преди това тъмнозлатисти насекоми да се въртят с глухо бръмчене около кошера, но как да установи дали това са били пчелите, или стършелите? Толкова много си приличат!

- Да направим така! – каза една разумна пчела на стършелите. – Да се заловим за работа тук, пред осата. А тя ще прецени по резултата от труда ни кой е изработил меда.

- О, не! – извикаха високо стършелите. – Ние искаме да се вярва на думата ни! Ние сме почтени!

Осата се усмихна и каза:

- Трябва да се вярва на делата, а не на думите. Медът принадлежи на пчелите.